

Sagen fattes under Forhandling.

Indenrigsministeren (Jørgensen):

Det vil erindres, at Lovforslaget om Søværning har været behandlet i Landstinget og blev vedtaget her; det var en meget omhyggelig Udvalgsbehandling, der stete den Gang, den tog lang Tid. Det kongevalgte Medlem (Tuxen), som da var Ordfører, er nu død, og jeg har derfor særlig Anledning til at nævne de Forandringer, som ere stete i det andet Ting. Jeg var veltilfreds med Lovforslaget, som det blev vedtaget af Landstinget i Fjor, og jeg er ikke fuldt tilfreds med den Skikkelse, hvori Lovforslaget nu er vedtaget af Folketinget; men jeg tror, at det efter Omstændighederne vil være rigtigt at blive staaende ved Folketingets Affattelse. Jeg skal nævne de Punkter af nogen Betydning, hvori der er gjort Forandringer i Lovforslaget.

Det vil erindres, at i Lovforslaget i Fjor var Indfødsret sat som Vilkaar for Udøvelse af en Del af de Stillinger, som omhandles i Lovforslaget. Det er man gaaet bort fra i Folketinget, idet man for Skibsførere, Fiskekipere og Sættekipere er gaaet til Næringslovens Bestemmelser, altsaa at vedkommende enten har Indfødsret eller har opholdt sig her og ernæret sig hæderlig og redelig i 5 Aar og har faaet Hjemstedsbevis, hvis han er fra Udlandet. Det er i Henhold til den bestaaende Ret, og allerede af den Grund er der en vis Styrke i Folketingets Standpunkt at blive staaende ved den gældende Lov. Jeg tror dog, det er rigtigt at gøre Forandring, og særlig er jeg ikke uden Betænkelighed for Skipperes Vedkommende; men netop da det er Forholdet nu, tror jeg i hvert Fald paa dette Stadium ikke at turde bebude Vædringsforslag derom. Bestemmelsen, som er vedtaget i Folketinget, kunde jeg have ønsket lidt udvidet; men den kan dog passere. — En anden Hovedforandring som er stet, er den at, medens man i Landstinget gennemgaaende satte som Betingelse for at opnaa en af de i Forslaget nævnte Stillinger, uden at der kunde dispenseres herfra, at vedkommende ikke ved Dom var funden skyldig i en i den offentlige Mening vanøerende Handling, har man i Folketinget ladet denne Bestemmelse blive staaende for Skipperne, Massinister af første Klasse og Fiskekipere, medens man for de andres Vedkommende er gaaet tilbage til de Bestemmelser i Næringsloven, vi nu have, nemlig at vedkommende ikke ved Dom maa være funden skyldig til Straf af offentligt Arbejde for en i den offentlige Mening van-

øerende Handling, hvilket ogsaa efter min Mening var ganske nødvendigt. — Der er dernæst stet en Forandring, som jeg har vidt nok ved at slutte mig til, nemlig Bestemmelsen i § 16, hvor man ogsaa er vendt tilbage til den nugældende Ret, ifølge hvilken de lokale Myndigheder have at udstede Bevis for dem, som ville udøve denne Næring. I Forslaget som det kom fra Regeringen og blev vedtaget af Landstinget, var det Navigationsdirektøren, til hvem Udstedelse var henlagt. Det har sine store Fortrin, thi det vil sikre Ægalitet og fremme Forhandlingen af disse Sager; men som sagt, da det er et bestaaende Forhold, som søges reetableret, kan man ikke staa med stærke Krav om at faa disse ny Bestemmelser indførte. — Fremdeles skal jeg gøre opmærksom paa, at der for Søofficerer er sat nogle andre Bestemmelser ind; men de ere indsatte efter Konference med Marineministeren, og jeg antager ikke, at der kan siges noget derimod. — Endelig er der en Bestemmelse om, at Hovedkontoret for Skibes Maaaling og Registrering skal føre Tilhyn med Hestkraften; jeg tror ikke, at der kan siges noget mod denne Bestemmelse. Det var jo Kommissionsens Ønske at gaa til en saadan Bestemmelse, og jeg tror, at den er hensigtsmæssig; den var den Gang ikke gennemførlig, fordi den mødte Modstand hos Finansministeren, under hvem Kontoret sortererede; men jeg tror, at man er kommet ud derover. — Jeg skal gøre opmærksom paa, at der for Fiskekipperne er indført ny Bestemmelser, som for en Del referere sig til, at der nu i Loven om Styrmandsøksamen er foreslaet en Fiskekipperprøve. Konsekvensen er, at den nu maa optages i denne Lov, og det vil man finde er stet. — Endvidere vil man finde en Dispensationsbestemmelse for Indenrigsministeren over for danske Skibe paa Fiskeri. Denne Bestemmelse, som er aldeles nødvendig, lyder saaledes: „Indtil den 1ste Maj 1893 bemyndiges Indenrigsministeren til, for saa vidt angaar danske Skibe paa Fiskeri, at bevilge Undtagelser fra de gældende Betingelser for Retten til at føre Skib saa vel som fra Forskrifterne om Dæksbefalingsmændenes Antal. Denne Bestemmelse træder straks i Kraft“. Dette staar i § 30. Det er ganske nødvendigt, fordi der i høj Grad trænges til en Regulering af dette Forhold. Saaledes som Forholdet er nu, er det i høj Grad generende, at der foruden en Fagmand, som ret vel kan navigere Skibet, ogsaa skal være en eksamineret Befalingsmand ombord, det vilde ikke ret vel være økonomisk overkommeligt at have begge Dele, derfor er denne Bestemmelse medtagen. Det følger af